

Lovforslaget er jo inddelt i 4 Afsnit, saaledes at indenfor hver Afdeling er samlet de Bestemmelser, som i deres Væsen maa siges at høre sammen. Det forekommer mig, at man i denne Henseende har været meget heldig; hvert enkelt Afsnit indeholder, hvad det indholdsmæssigt bør indeholde. Det første Afsnit angaar, som bekendt, Myndigheder, det andet Regler for offentlig Behandling, det tredje Regler for andre Sygdommes Behandling og endelig det fjerde Afsnit de fælles Administrationsregler. I § 1 findes en Bestemmelse, som er ny, idet det paalægges Sogneraadene i ethvert Tilfælde at stille sig til Disposition for Epidemikkommissionerne med Raad og Daad. Hittil har det været saaledes, at Sogneraadene kun havde Forpligtelse dertil, naar Sygdommen var taget under offentlig Behandling. Jeg mener, at det er en heldig Ændring, man har foretaget, naar man paalægger Sogneraadene det som Pligt at bistaa Epidemikkommissionerne i alle Tilfælde, hvor disse ønsker det. Naar man lægger en saadan Myndighed i Epidemikkommissionens Hænder, som man gør ved det foreliggende Lovforslag, forekommer det mig ligeledes rimeligt, at man paalægger Politimesteren i saadanne Tilfælde, hvor han af Hensyn til Tid kan blive nødt til at handle paa egen Haand, øjeblikkelig at holde Epidemikkommissionen à jour med, hvad han har foretaget sig. Heller ikke det fandtes tidligere. Paa Landet bestaar Epidemikkommissionen af Kredslægen, Politimesteren som Formand og 3 af Amsraadet valgte Medlemmer, og Overepidemikkommissionen bestaar af Amtmanden, Amtslægen og 3 valgte Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Amsraadet, og 1 af Byraadene i Amsraadskredsen. Valgperioden er for disse Medlemmer sat til 3 Aar, og i Bemærkningerne til Lovforslagets § 1. gøres der opmærksom paa, at man af praktiske Grunde ikke har set sig i Stand til at ændre denne Valgperiode til den samme som den, der i de senere Aar er blevet den almindelige ved alle Valg, 4 Aar. 4 Aar forekommer mig at være en rimeligere Periode; den giver større Stabilitet i Arbejdet indenfor de enkelte Raad og vil ogsaa give det for denne Kommission, og det er dog ikke noget længere Tidsrum, end at der tilstrækkelig tid kan blive givet Befolkningen Lejlighed til at faa sit Ord med i Laget i disse Sager. Hvad det er for praktiske Grunde, der har stillet sig hindrende i Vejen her, ved jeg ikke, men det er muligt, at Oplysninger herom senere ved Lovforslagets Behandling, even-

tuelt i et Udvalg, kan fremkomme. Jeg synes, at det vilde være rimeligere, hvis man kunde gaa over til den 4-aarige Valgperiode i Stedet for den 3-aarige. Men saa er der i § 4 tillige en Bestemmelse, som siger, at man skal kunne fordele Arbejdet indenfor disse Kommissioner saaledes, at Omraadet paa Landet kan deles i mindre Kredse, som fordeles imellem de valgte Medlemmer, saa at som Regel kun eet af disse sammen med Politimesteren og Kredslægen deltager i Beslutningen. I Bemærkningerne til § 4 siges det udtrykkeligt, at der ved Kommissionerne ikke blot forstaaes Epidemikkommissionen, men ogsaa Overepidemikkommissionen. Men naar det er Tilfældet, at Overepidemikkommissionen ogsaa paa denne Maade skal kunne fordele Arbejdet mellem sine Medlemmer, hvad Landdistrikterne angaar, saa synes det mig meget uheldigt, at der netop udtrykkeligt er nævnt Politimesteren og Kredslægen, thi disse har kun Sæde i Epidemikkommissionen og ikke i Overepidemikkommissionen. Skal der være Tale om begge Kommissioner, maa man, naar man vil forme det saaledes, som man har gjort her, føje til, at i Overepidemikkommissionen skal det være Amtmanden og Amtslægen, der i Forbindelse med eet af de valgte Medlemmer i givet Tilfælde kan handle. Men det er jo Ting, som ikke er af væsentlig Betydning.

I andet Afsnits § 6 er der givet Oplysninger om, hvilke Sygdomme der for Fremtiden skal være underkastet offentlig Behandling, saa saare de optræder, og hvilke Sygdomme der kan gøres til Genstand for saadan offentlig Behandling; og Paragraffen indeholder ogsaa denne Bestemmelse, at det er Justitsministeriet, der kan træffe Afgørelse af, hvorvidt visse af de her nævnte Sygdomme skal fjernes fra dette Afsnit eller skal føjes til. Men naar det udtrykkeligt kræves, at offentlig Behandling iværksættes paa det Sted, hvor Sygdommen konstateres — hvorom der i den nugældende Lov ikke staar noget —, og naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget henvises til, at dette er nødvendiggjort ikke mindst af Hensyn til en klar Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvem der i det givne Tilfælde skal betale, forekommer det mig, at dette — saadan ganske kategorisk at sige: Behandlingen skal iværksættes paa det Sted, hvor Sygdommen konstateres — maaske kan være en betænkelig Sag. Sagkyndig er jeg jo ganske vist ikke her; men jeg synes ikke, at det er vanskeligt at tænke sig Tilfælde, hvor